

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Absolutio

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

statem delegare & committere uni Confessori subdito, ut dispenset in foro conscientie cum delinquente, p. 7. tit. 5. res. 22. & 23.

Privatio Privilegiorum Clericalium imposita in penam abortus an impositi non obligat ante sententiam Iudicis, cum casus est occultus Secus si sit manifestus.

36. Quæres Primò, quomodo obliget privatio Privilegii Clericalis, & omnium dignitatum, & officiorum, & beneficiorum imposita in Bulla Sixti V. contra procurantes abortum? Aliqui respondent has penas obligare ante Iudicis declarationem: Alii negant. At Thesaurus in praxi, p. 16. 20. sequitur mediam sententiam tutiorem, & in praxi receptam, præsertim ex stylo Curie, quod dicta privationis officiorum Ecclesiasticorum pena obliget in conscientia juxta priorè sententiam, quando casus est manifestus, & ratio est, quia tunc superioris acta incipiunt esse nulla, cessante titulo tolerato ob privationis notorietatem. Quamdiu autem privatio est occulta, non videtur obligari in conscientia, quia ejus acta ratione publici officii sunt valida, manente titulo colorato. p. 7. tit. 5. res. 17.

Idem dicendum de inhabilitate ad beneficia.

37. Idem dicendum de inhabilitate ad beneficia, quæ continetur in eadem Bulla, non obligare scilicet ante declaratoriam; nisi forte inhabilitatis pena sit lata solum quoad illud numero beneficium, tunc enim obligaret in conscientia ante omnem declaratoriam, ibi. res. 18.

Nomine privationis officii intelligitur munus habens administrationem cum superioritate.

38. Quæres 1. quidnam intelligatur in Bulla Sixti V. sub privatione officiorum contra procurantes abortum? Resp. nomine officii intelligi munus habens administrationem rerum, v. personarum Ecclesiasticarum cum superioritate. Quoniam autem sint, necne hujusmodi officia, vide apud Thesaurum in praxi parte. 1. cap. 28. q. 1. ibid. res. 27.

Abortum procurans gaudet immunitate.

39. Quæres 2. An qui procuravit abortum factus animati, sequuto effectu, gaudeat immunitate? Resp. affirmativè contra Peregrinum, & Farinacium, p. 3. t. 1. res. 72. & p. 7. t. 5. res. 42.

A B S O L V T I O.

Absolutio consistit in illi verbis (Absolvo

1. Absolutio est forma Sacramenti Pœnitentiæ. Consistit essentialiter in illis verbis, Absolve te, vel in aliis

æquivalentibus, quæ tamen absolutionem significant modo indicativo, non autem deprecativo: nam si quis v. g. dicat, Absolve te Deus, Sacramentum erit invalidum. Si verò significant modo imperativo, ut si dicatur, Absolve te, vel Absolvatur Petrus, absolutio erit valida: quia hoc modo convenienter adhibetur sententia decisiva. Imò docet Scotus in 4. dist. 14. q. 4. quotiescumque verba absolutionis significant actum judiciale & sententiam decisivam absolutionis à peccatis, Sacramentum esse validum, ut si dicatur, volo absolvi, licet te absolvi, &c. quidquid contra dicat Cajetanus.

te) vel alibi æquivalentibus.

Modi indicativi, vel imperativi.

Quod si hoc modo proferatur absolutio, & relinquatur modus indicativus Ecclesiæ consuetus, Hurradus de pœnit. disp. 5. diff. 3. putat, esse solum veniale, p. 5. tr. 13. res. 34.

Variare autem formam consuetam est peccatum.

2. Reliqua verba, à peccatis tuis, &c. non sunt de essentia absolutionis, ideoque Valent. Henric. lib. 1. de pœnit. c. 11. aliique putant excludo scandalo nullum esse peccatum illa omittere; verius tamen est illud esse veniale, si absque necessitate fiat, quia non servatur modus & praxis communis; imò scrupulosum esset etiam in articulo mortis omittere, in nomine Patris, &c. cum graves auctores illa requirant ad essentiam Sacramenti, secundum Granad. cui tamen quoad absolutionem absque invocatione Trinitatis non assentiendum, bene tamen quoad verba: à peccatis tuis p. 11. tr. 2. miscel. res. 21. multo minus essentialis est deprecatio, quæ additur, Passio Domini nostri, &c. Addi tamen debent: quia illa clausula quidquid boni feceris, aut mali sustinueris, excusat Confessarium, si pro magnis peccatis levem fortè pœnitentiam imposuisset. Vide V. Pœnitentiam, num. 2. p. 3. t. 4. res. 97. Petes: quid si aliquis absolveret hoc modo: absolvo te à peccatis tuis, essetne forma valida? Respondet Card. Lugo de pœnit. disp. 17. sect. 1. n. 24. cum aliis affirmativè, quia particula te continetur implicite sub particula tua.

Nec debent omitti verba, quia servata sunt.

Nota, illa verba, à peccatis tuis, habere

habere hanc effectum, ut spœnitens antea indispositus, ad illorum finem adhuc disponatur, vere percipiat fructum Sacramenti, Amicus in curs. school. tr. 8. disp. 11. sect. 2. n. 23. quia adjuncta verbis essentialibus eandem cum illis significationem participant, & explicitè dicunt, quod illa implicitè, p. 11. tr. 6. miscell. ref. 12. & 13.

Absolutio dari debet in Confessione. Vide an in aliquo casu dari possit extra eam.

3. Absolutio peccatorum faciendâ est in Confessione. Quod si Confessarius pœnitentem ritè dispositum sine absolutione dimisisset per inadvertentiam, docet Ochagavia de sac. tr. 2. q. 41. num. 2. quod si posset, sine gravi incommodo, deberet illum revocari & admonere. Si verò non posset sine scandalo, & pœnitens expectaret Communionem, deberet absolvere etiam aliquantum remotum, aliàs expectare commoditatem & admonere, p. 5. tr. 13. ref. 56.

Potest facultatem auferre absoluti & pro tota Ecclesia delegare.

4. Potest Pontifex auferre facultatem absolvendi à venialibus à simplicibus sacerdotibus, & etiam à peccatis nondum directè absolutis, cum habeat jurisdictionem ordinariam in foro Pœnitentiæ, quoad totam Ecclesiam, & hoc de jure divino, cum primum est electus, & potest delegare pro tota Ecclesia, etiam repugnantibus Episcopis, & Parochis p. 8. tract. 1. resol. 55. vide, & Pontifex.

Valida est absolutio à simplici Sacerdote.

5. Valida est absolutio, cum quis bona fide confitetur cum simplici Sacerdote de venialibus, & mortalibus non reservatis. Quia etsi simplex Sacerdos per se judicare nequeat de peccatis mortalibus, tamen quatenus habet jurisdictionem circa venialia confessa, potest hominem sanctificare, & mort. peccatum expellere, licet ab illo per se non absolvat. Suar. de pœnit. disp. 31. sect. 2. n. 6. & Reginald. in Praxi tom. 1. lib. 8. n. 8. Diana. p. 9. tract. 9. ref. 29. §. Diceo.

Pueri septem non possunt in dubio absolvi. Conditio mente teneri suff.

6. Possunt absolvi pueri Septemnes in dubio de usu rationis, absque conditione. Caramuel, & alii. p. 10. tr. 11. resol. 54. & dato casu, in quo sit absolvendus quis sub conditione, lat est si conditio mente retineatur coram DD. ibid. resol. 55. Absolutio, autem si conferatur sub condi-

tionem præteritâ jam adimpletâ, vel de præsentem, valida est, juxta communem, validè quoque, etsi illicitè, absolvis hac v. g. formâ: absolvo te si Antichristus est venturus in fine mundi, &c. quia hæc conditio æquivaleret præsentem, idem enim est ac si dicerem; absolvo te, si nunc verum est, quod Antichristus sit venturus in fine mundi; invalidè verò si dicas: absolvo te, si eras sit calum ferenum, si eras relictus, p. 11. tr. 4. miscell. ref. 18.

An sit valida absolutio ab excommunicato vitando.

7. Quamquam sit commune Doctorum placitum invalidam esse absolutionem ab excommunicato vitando præstitam, eo quòd pro tunc extra casum necessitatis impedita, & ligata sit Jurisdictioni ab Ecclesia; contrariam sententiam tanquam non improbabilem proponit P. March. in Tribun. Sacram. tom. 3. p. 1. tr. 4. tit. 1. sect. 1. qu. 10. dub. 1. qui & citat Vjctor. de excom. dub. 333. aliàs 313. utriusque rationes ibi vide, p. 10. tract. 15. ref. 24. §. Novissimè.

Sententia affirmativa videtur certa.

Hoc Corollarium videtur certum, quando ignorantia communis est, & excommunicatus vitandus aliquem titulum haberet, cum titulus præsumptus & communis error conferant Jurisdictionem, ex. l. Barbarius, ff. de off. Præf. v. g. si in Sicilia Beneficium Pastorale obtineret, qui in Hispania excommunicatus vitandus est. ibid. v. Probatum.

Initiatus tantum primâ tonsurâ non est à Confessario absolvendus.

9. Cum probabilius sit primam tonsuram non esse ordinem, initiatus tantum primâ tonsurâ non est à Confessario absolvendus à suspensione quatenus indigeat. p. 11. tr. 14. ref. 14.

10. Quæres an duo simul unum absolventes, possint dicere, nos te absolvimus; affirmat Suar. in 3. p. 20. 3. disp. 23. sect. 3. si sensus sit uterque nostrum te absolvit, secus si sensus foret, ut quisque te partialiter absolvit, Negat Lugo. Tu vide Dicastill. de sac. to. 2. tr. 8. disp. 10. dub. 12. ubi plura huc spectantia reperies, p. 11. tr. 8. miscel. ref. 46.

11. Circa absolutionem notat Dicast. sup. cit. dub. 29. n. 573. quando justæ & rationabiles causæ non tollendi occasionem substituit illam raro denegandâ esse Pœnitenti.

Pœnitenti ob reincidentiam in similia peccata, quia vel est solum attritus, & tum male dimittitur sine Sacramento, minus enim sic peccata cavebit, quam adjutus auxiliis, quæ ex Sacramento percepisset: vel est contritus, atque ita dutum erit Dejmicum tanto bono privare, propter metum peccatorum futurorum; præsertim cum hoc Sacramentum, non solum præterita peccata sanet, sed etiam præservet à futuris vide præcæteris hac de re Leandrinū. *de sacra. to. 1. tr. 5. disp. 7. supra res. 30. quest. 31. usque ad 56.*

12. Quamvis Paludanus, Adrianus Nar. Medina, Petrus Sotus doceant Sacramentalem absolutionem posse fieri per scripturam ideoque Pontius *in cath. theos. disp. 46. q. 2. concl. 2.* putet melius esse, hominem in extrema necessitate absolvi à fructu per signa vel scripturam quam à nullo; non est tamen hæc sententia practicanda. Card. Laugo Grandus quia Eugeni Papæ *sess. ult. concl. Florent.* absolutionis formam tradidit his verbis: *forma sunt verba que sacerdos profert cum dicit ego te absolvo. ubi sine dubio loquitur de verbis non scriptis, expectandum igitur esset hac in parte iudicium sedis Apostolicæ. p. 11. tr. 6. miscell. res. 14.*

A B S O L V E R E

à Reservatis.

Quæ sint reservata, vide V. Casus reservati.

A casibus Papalibus absolvit Papa, vel ejus delegatus.

An etiam Prælati Regularis?

1. Absolvere à casibus reservatis Papæ potest in primis ipse, vel ejus vices gerens, vel habens potestatem vigore Cruciatæ, aut Jubilæi, ut suo loco dicitur. †

2. Potest item à casibus Papalibus Bullæ Cœnæ secundum Suarez *de Relig. tom. 4. tr. 8. l. 2. c. 21.* & Peyrinum *privat. Minim. tom. 1. confit. 4. Sixti V §. 5. nu. 6.* absolvere Prælati Regularis suos subditos, non obstante eorum reservatione, quæ fit singulis annis. Sed Bononia de

elect. dub. 69. num. 13. & alii id negant, *p. 3. tom. 2. resol. 72. & p. 7. tract. 2. resol. 5.*

3. Si vero casus Papales sint occulti, omnes (excepta hæresi, de qua vide infr. num. 8, 84.) possunt absolvi ab Episcopo, id decernente Concil. Trident. *sess. 24. c. 6.* Et hoc etiam si Episcopus sit tantum electus, & confirmatus, quamvis non consecratus, cum Episcopus non consecratus dicatur verus Episcopus quoad omnia, quæ pertinent ad potestatem jurisdictionis, *p. 7. tr. 2. r. 1.*

At ubi non est receptum Concil. Tridentinum, non possunt uti Episcopi ea facultate, quia ubi non est acceptatum quoad leges onerosas, neque videtur acceptatum, quoad favorabiles, *ibid. res. 2.*

4. Eadem facultas, quæ competit Episcopis circa casus Papales occultos competit etiam Capitulo Sede vacante, quia hujusmodi Capitulum succedit Episcopo non solum in his, quæ competunt Episcopo jure communi generali, *cap. cum olim, de maior. & obediem.* Sed etiam in his, quæ jure competunt Episcopo tanquam Ordinario, & Episcopo, & ex jurisdictione ordinaria; cujusmodi est prædicta facultas, *Ibid. res. 3.*

5. Archiepiscopus etiam non solum actu visitat Dioceses suffraganeorum, potest uti prædicta potestate, ut docet Trullanch. *in Decal. tom. 1. lib. 1. c. 3. dub. 4. num. 4.* Sed etiam extra tempus visitationis circa suos Episcopos suffraganeos, sicut potest circa subditos propria Diocesis, *p. 7. tr. 2. resol. 7.* Item que cum subditis suffraganeorum, si malitiosè suffraganeus differat absolutionem, vel si subditus appellavit ad Metropolitanum, *Ibidem §. Notat.*

6. In quo casu Papali Episcopus potest absolvere alios, potest delegare alteri facultatem, ut absolvat alios, vel etiam absolvat ipse Episcopus, si in idem peccatum incidit; *p. 3. tr. 4. res. 14. §. Hæc tamen.* Excipe tamen hæresim; à qua licet possit absolvere Episcopus, non potest tamen dare facultatem generalem alicui, ut ab hæresi absolvat, ut si occurrat, ut quis incidat in hæresim, potest

Si sint occulti potest Episcopus etiam si non sit consecratus.

(Excipienst ubi non est receptum Conc. Trident.)

Et Capitulum Sede vacante.

Et Archiepiscopus tam in actu visitationis, quam extra circa suos Episcopos suffraganeos.

Quando potest absolvere alios, potest etiam dare alteri facultatem, ut absolvat ipse, excipim hæresi.